

L. C. Larsen: I Anledning af de Bemærkninger, den ærede sidste Taler gjorde om Forbudet for Politibetjente mod at gaae ind i Huse, vil jeg blot gjøre opmærksom paa, at dette Forbud kun angaaer de patrullerende Betjente, Betjentene af Ordenspolitiet, men ikke Opbagelsespoliets Betjente, som naturligviis alene kunne komme til at besatte sig med disse Undersøgelser. Den patrullerende Betjent, der gjorde saadanne Undersøgelser og vilde skyde sig ind under denne Bestemmelse, vilde naturligviis strax faae sin Afsted.

Solstein: Discussionen fører mig tilbage til at berøre Noget af det, hvorfra jeg gik ud, til at berøre min forrige Tanke. Jeg kan ikke opgibe det Synspunkt, at man vel ved denne Lovs Udstedelse kan tage Sikkerheds hensyn overfor Pantelaanerne, men at det er uheldigt, om man paa Grund deraf vil indføre Bestemmelser i Loven, som kunne blive til Tab, Skade og Fortrædigelse for dem, der staae i Forhold til dem. Naar vi ville sikkre det Offentlige imod de Misgreb og Misligholdelser, som kunne komme tilveie ved Pantelaanerforretningen, maae vi ganske sikkert holde os for Die, at vi ikke træffe saadanne Bestemmelser, der idetmindste i een Retning føre til Resultater, som ere heelt modsatte det, man tilfigter, nemlig til i højere Grad end hidtil at bebyrde og betyngne dem, der ere nødte til at søge Pantelaanerne. — Hvad der er anført om det store Antal Pantelaanere, som i kort Tid er kommet her i Kjøbenhavn, forholder sig ganske rigtigt. Det ærede Medlem (Hage) har læst Landstingets Forhandlinger igjennem, og det har jeg ogsaa gjort med megen Opmærksomhed, jeg har fulgt Forhandlingerne, saaledes som man i Tidenden kan følge dem, igjennem de forskellige Stadier, hvori Sagen har foreligget for Landstinget, men dette har dog ikke kunnet afholde mig fra at stille det her foreliggende Endringsforslag. Det forekommer mig klart, at netop den Omstændighed, at der er fremkommet saamange af det Slags Forretninger her i Kjøbenhavn, bærer et tydeligt Beviis for, at der er stor Fattigdom tilstede, som ikke paa nogen anden eller bedre Maade veed at finde siebliffelig Hjælp end ved denne vistnok kostbare og uheldige Maade,

hvorved de Vedkommende dog finde et Middel til at rede sig ud af siebliffelige Forlegenheder. Vi have i længere Tid havt Assistentshuset her i Kjøbenhavn, og det er blevet omhandlet vidtløftigt nok, hvorledes dets Stilling er overfor dette Spørgsmaal, men det kan ikke nægtes, at de Forhold, som gjøre sig gjældende ved Assistentshuset, netop for en stor Deel bidrage til, at andre private Forretninger ere opstaaede i en saa overordentlig Mængde, og øve en saa stor Virksomhed, thi naar Assistentshuset tilfredsstillede de Fordringer, der i denne Henseende kunde gjøres til det, vilde vi ikke see saamange Pantelaanerforretninger etablerede rundt omkring i Kjøbenhavn. Dette er et Beviis for, at der i Befolkningen er Trang til Hjælp, og kan man ikke faae den paa anden Maade, søger man den paa denne. Jeg frygter imidlertid for, at den Bestemmelse, som ved Endringsforslaget søges omændret, kun vil bidrage til at forøge Trykket for de fattige Familier, der ere nødte til at søge denne Udvei. Hvad endelig angaaer Forholdet imellem §§ 3, 4 og 5, skal jeg bemærke, at det netop har været en Grund for mig til at troe, at man med saamegen større Berettigelse kunde stille Forslag om at lade § 4 gaae ud, fordi §§ 3 og 5 allerede give en meget stor Betryggelse saavel for det Offentlige som for de Vedkommende, der faae Laan hos Pantelaanerne. Naar disse ere nødte til at give de Vedkommende de Oplysninger og den Veiledning, som er foreskrevet i § 3, troer jeg, at de Raantagende allerede derved have faaet den Betryggelse, de behøve, og for det Offentlige vilde de Bestemmelser, der findes i §§ 3 og 4, være fuldstændig betryggende. Jeg troer saaledes, at der ikke kan være nogen Fare for at svække den fornødne Sikkerhed ved at borttage § 4, og det er, som sagt, min Overbeviisning, at denne Paragraph kun vil bidrage til endnu mere at trykke de fattige Classer, der søge til Pantelaanerne.

R. Hansen: Jeg skal ligeoverfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen) anføre, at Lovforslaget ikke gjør nogensomhelst Afskillelse mellem de patrullerende Betjente og Opbagelsespoliets